

lov igjennem, og det er dog sikkert, at mit Forslag kan ikke i fjerneste Henseende lægge nogen af disse Baner Hindringer iveien. Derimod kan det maasse give Ministeren Opfordring til for den næste Banes Vedkommende — jeg nævner det her, da Forslagene jo afgjøres paa een gang, og det ikke vil blive væsentlig forhandlet om dem — at henstille f. Ex. til Veile Amtsraad, om det ikke var langt klogere selv at skyde 500,000 Kr. til Konstant, at laane dem paa Pengemarkedet, istedetfor at overlade det til andre Mænd at stifte dem paa Vilkaar, som utvivlsomt aldrig kunne blive saa billige som de, hvorunder Amtsraadet kan faae dem, og naar Amtsraadet alligevel skal garantere Renten til det Bølsb, saa bliver den Amtet paa hvilende Forpligtelse dog den samme. Mit Forslag peger hen derpaa. Ministeren kunde ganske vist gjøre det uden Forslaget, men i dettes Forfastelse kunde han se en Anerkjendelse af den Stilling, han indtager, overhovedet at overlade de økonomiske Forhold til de Private, der betale, men af hvilke de Fleste Intet have med Sagen at gjøre.

Bossen: Jeg har ikke udtalt mig saa stygt, at jeg skulde have sagt, at det ærede Medlems Forslag sigtede i Ost og ramte i Vest, men at det ikke rammer det, han egentlig tilsigter, tror jeg, at det ærede Medlem efter sin Udtalelse nu vil indrømme er rigtigt. Jeg skal kun omtale Et, og det er, at, naar han mente, at en saadan Bestemmelse som den, at Pengene skulde være uopsigelige fra Kreditors Side, vilde have forhindret Katastrofen ved Randers—Grenaa-Banen, saa er det ikke rigtigt. Da Randers—Grenaa-Banen ikke kunde betale sine Renter, vilde dets Laan under alle Omstændigheder have været forfalddent og altsaa samme Katastrophe, Exekution, have fundet Sted, selv om der i Loven havde staaet de Udtryk, som det ærede Medlem nu foreslaar her.

Berg: Det ærede Medlem mener, at det er omtrent ligegyldigt enten man midlertidig hjælper til Betaling af en Rente eller pludselig kommer til at betale hele Kapitalen; jeg anser det for at være en overordentlig stor Forskjel. Derjom Handelsbanken havde været nødt til at lade sine Penge staa og kun havde kunnet faae Renten, saa havde der ingen Fare været; men da den havde Ret til Kapitalens Opsigelse, kom Katastrofen, og Statskassen sagde A ved at overtage Laanet og derefter fulgte B: Kjøbet til de 3½ Million.

Jagerslev: Jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at, hvis der i den paagældende Banelov ikke havde været Tale om Preferenceaktier, vilde Forholdet med Banken have stillet sig anderledes, og Nødvendigheden for Indskriden have været mindre. Det er ganske vist, at uopsigelige Laan

i saa Tilfælde have deres Fordel. Søvrigt ønsker jeg ikke at forlange denne Diskussion. Jeg vil kun takke det ærede Medlem for et Par velvillige Udtalelser han kom med. Hans „Medmodstander“ var noget Nytt, og det er jo altid rart at faae noget Nytt frem, det skjøner man paa. Nu forstaar jeg først, hvorfor det ærede Medlem har stillet Vædringsforslaget under N. 4. Jeg var før bange for, at det var for at lægge Egnen og Tjernbaneloven Hindringer i Veien, men nu ser jeg, det er af lutter Velvillie for Loven. Jeg betragter det som Realisation af den Tanke, der kom frem ved 1ste Behandling, hvor det ærede Medlem bebudede, at han egentlig vilde overtage Bergemaallet for Egnen derovre (Afbrydelse). So, for Amtsraadet, Byraadet og hele Egnen. Nu realiserer det ærede Medlem denne Tanke paa den Maade, at han lader Ministeren tage Bergemaallet, og saa skal den høitærede Minister selvfølgelig senere staa det ærede Medlem til Regnskab.

Winther: Jeg vil tillade mig at gjøre Thinget opmærksomt paa, at dette Lovforslag har en vis uheldig Skjæbne, thi Alt, hvad der kan siges mod begge de to første Lovforslag paa Dagsordenen, er blandet ind her i Debatten. Det har faaet Udsende af, at Anker med Hensyn til Forhold, der slet ikke vedkomme dette Forslag, alligevel vedkomme det, og det er uheldigt. Jeg vilde ønske, man ved Afstemningen maatte skjelne tilstrækkelig nøiagtig imellem, hvor Bemærkningerne høre hen, om de vedkomme det Lovforslag, der foreligger, eller det, der kommer bagefter. Søvrigt er det heldigt, at disse Bemærkninger allerede ere komne frem; jeg haaber, at vi da kunne gjøre det af med det næste Forslag i nogle Minuter. Enhver Ting har sine gode og svage Sider, nu har jeg nævnt begge. Der er et Par Bemærkninger, jeg er nødt til at gjøre, paa Grund af de Ytringer, der ere komne frem. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Sold) yttrede før, at nu kunde han forstaa, hvorfor Entreprenørerne kunde anlægge denne Bane 300,000 Kr. billigere end oprindelig tænkt; det skulde være, fordi der under det første Overflag var paaregnet, at Banen skulde gaa direkte til Aarhus over Masfælsborg Mark, medens man nu havde forandret det saaledes, at den skulde gaa til Viby; men det er en Feiltagelse. I Indbydelsen er der henvisst til en Linie, som er affat paa et Kort, der har været ombest her i Thinget, og det er netop denne Linie, som Kapitain Jensen har anslaaet til at skulle koste 1,246,000 Kr. Det Anslag, som det ærede Medlem nævnte, vilde have kostet 325,000 Kr. mere end det, hvorefter Banen skal gaa ind til Viby, paa Grund af de overordentlig vanskelige Terrainforhold, som der er derude; det er altsaa en Feiltagelse af det ærede Medlem. Der er en anden Bemærkning, jeg maa tillade mig, inden denne